

# De Montini a Rouco

JOAN TAPIA

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 2.02.08

L'Església és lliure d'ajudar qui cregui oportú. Seria hipòcrita criticar la preferència de Rouco Varela pel PP --una constant-- mentre s'aplaudeix el suport de Cándido Méndez a ZP. Però una cosa és preferir-ne un; i una altra atacar el contrari. I encara pitjor és apujar decibels en l'atac pregonant alguna insensatesa.

És lògic que Cándido Méndez prefereixi el tàndem Solbes-Caldera per a Economia-Treball que Pizarro-Zaplana. I que ho digui. Em semblaria pitjor que convoqués marxés contra Rajoy. I cauria en el ridícul que muntés una campanya apocalíptica identificant el PP amb el capitalisme. Tant el PP com el PSOE gestionen --amb accents diferents-- una economia de mercat. En les últimes eleccions catalanes, la UGT va mostrar la seva preferència per Montilla però també va invitar Mas a exposar el seu programa. Pepe Álvarez és civilitzat. Però sembla que Álvarez no té seguidors en una jerarquia catòlica que ataca amb visceralitat un Govern que ha respectat el paper especial que la Constitució fixa per a l'Església a l'Estat aconfessional. Comprenc que hi hagi bisbes que prefereixin el PP, encara que molts catòlics voten en una altra direcció. I és normal que l'Església manifesti la seva oposició a lleis que contradiuen els seus criteris.

Però més delicat és pretendre imposar la moral catòlica tradicional al matrimoni, o al dret a la vida. La llei religiosa no pot estar per sobre de la llei civil. Això no passa en les democràcies occidentals, sí en l'integrisme islàmic. Per això organitzar manifestacions per la Castellana, presidides

per cardenals i bisbes, contra lleis d'un Govern democràtic va ser iniciar un camí vidriós.

I va preocupar més la convocatòria el desembre d'un acte massiu, a favor de la família cristiana, en què els dos mitinguers principals van ser els cardenals Rouco Varela i García Gasco. I que aquest digués que la democràcia està amenaçada. Que un mes després la permanent de la Conferència Episcopal aprovi un document que condemna la negociació amb ETA --en termes similars al PP-- sembla el punt final d'una marxa cap al sectarisme, que es confirma quan el portaveu Martínez Camino, que dóna lliçons contínues i assegura en privat que la COPE és un bastió de llibertat, pregona que els bisbes comparteixen les opinions de García Gasco.

Adolfo Suárez, negociant, va aconseguir que una fracció d'ETA abandonés les armes. El 1998 el bisbe de Sant Sebastià va actuar com a intermediari entre Aznar i ETA. L'Església va mediar en l'abandonament de la violència per l'IRA. I el meu amic Lluís Foix acaba de recordar que Pau VI va demanar "de genolls" a les Brigades Roges que no assassinessin Aldo Moro. ¡Quins temps els de Montini!